

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
75/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. június 18.

A C-591/17. sz. ügyben hozott ítélet
Ausztria kontra Németország

A szövetségi utak személygépkocsik általi használatára vonatkozó német matrica ellentétes az uniós joggal

*E díj hátrányosan megkülönböztető, mivel a gazdasági terhe a gyakorlatban kizárólag a más
tagállamokban nyilvántartásba vett járművek üzemeltetőire és vezetőire hárul*

2015 óta Németország létrehozta a szövetségi utak, köztük az autópályák, személygépkocsik általi használatát terhelő díj – „infrastruktúra-használati díj” – bevezetésének jogi keretét.

E díjjal Németország részben át kíván térni az adóból való finanszírozás rendszeréről a „használó fizet” és a „szennyező fizet” elven alapuló finanszírozás rendszerére. E díj bevételei teljes mértékben a közúti infrastruktúra finanszírozására fognak szolgálni, az összegét pedig a jármű hengerűrtartalma, meghajtásának módja és kibocsátási osztálya alapján kell majd kiszámítani.

A Németországban nyilvántartásba vett jármű üzemeltetőjének éves matrica formájában kell majd megfizetnie a díjat, amelynek legmagasabb összege 130 euró lesz. A külföldön nyilvántartásba vett járművek tekintetében a díjat csupán az autópályák használata esetén kell megfizetnie a jármű üzemeltetőjének vagy vezetőjének. E tekintetben tíznapos (2,50 és 25 euró között), két hónapos (7 és 50 euró között) és éves (legfeljebb 130 euró) matrica áll rendelkezésre.

Ezzel egy időben Németország előírta, hogy az infrastruktúra-használati díj beszedésétől kezdve a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzemeltetői legalább az általuk fizetendő díjnak megfelelő összegű gépjárműadó-mentességben részesülnek.

Ausztria úgy véli, hogy az infrastruktúra-használati díj és a Németországban nyilvántartásba vett járműveket megillető gépjárműadó-mentesség együttes hatása, valamint az infrastruktúra-használati díj szabályozási és alkalmazási módja ellentétes az uniós joggal, nevezetesen az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmával.

Ausztria a Bizottság véleményének kérését követően, és miután az határidőben nem válaszolt, kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet indított a Bíróságon Németországgal szemben.¹ Ezen eljárásban Ausztriát Hollandia, míg Németországot Dánia támogatja.

A mai napon meghozott ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy **az infrastruktúra-használati díj a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzemeltetőit megillető gépjárműadó-mentességgel együtt állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, valamint sérti az áruk szabad mozgásának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvét.**

Az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatban a Bíróság kimondja, hogy a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzemeltetőit megillető gépjárműadó-mentesség hatása az, hogy teljes mértékben ellentételezi az utóbbiak által befizetett infrastruktúra-használati díjat, így az említett díj gazdasági terhe

¹ Nagyon ritka, hogy valamely tagállam kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet indítson egy másik tagállammal szemben. A jelen kereset a Bíróság történetében benyújtott összesen nyolc ilyen kereset közül a hetedik (az első hat ügyre lásd a [131/12. sz.](#) sajtóközleményt; a nyolcadik ügy folyamatban van: Szlovénia kontra Horvátország, [C-457/18](#)).

ténylegesen kizárólag a más tagállamokban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóira és vezetőire hárul.

Igaz, hogy a tagállamok módosíthatják közúti infrastruktúrájuk finanszírozási rendszerét, és az adón keresztül finanszírozott rendszert a valamennyi használó – beleértve az ezen infrastruktúrát használó, más tagállamokban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóit és vezetőit is – általi finanszírozás rendszerével válthatják fel annak érdekében, hogy e felhasználók mindegyike méltányos és arányos módon járuljon hozzá az említett finanszírozásához. Mindazonáltal az ilyen módosításnak tiszteletben kell tartania az uniós jogot, és különösen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, ami ez esetben nem teljesül.

A jelen ügyben Németország azon állításának nem lehet helyt adni, miszerint az e tagállamban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóit megillető gépjárműadó-mentesség a közúti infrastruktúrának a „használó fizet” és a „szennyező fizet” elvét alkalmazó, valamennyi használó általi finanszírozási rendszerére való áttérést tükrözi.

Németország ugyanis, mivel nem pontosította a díjnak a szövetségi infrastruktúrák finanszírozásához való hozzájárulásának mértékét, egyáltalán nem bizonyította, hogy a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóinak – a legalább az általuk fizetendő infrastruktúra-használati díjjal egyenértékű gépjárműadó-mentesség formájában – nyújtott ellentételezés nem lépi túl az említett hozzájárulást, és így megfelelő jellegű.

Ezenkívül, ami a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóit illeti, az infrastruktúra-használati díjat évente kell megfizetni, és nem választható rövidebb időre szóló matrica, ha az jobban megfelel az említett utak használata gyakoriságának. E tényezők és az e díj címén fizetett összeggel legalább egyenértékű gépjárműadó-mentesség bizonyítják, hogy a „használó fizet” és a „szennyező fizet” elven alapuló finanszírozási rendszerre való áttérés kizárólag a más tagállamokban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóira és vezetőire vonatkozik, miközben továbbra is az adóból való finanszírozás elve alkalmazandó a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzembentartóira.

Egyébiránt Németország nem bizonyította, hogy a megállapított hátrányos megkülönböztetés miként igazolható környezetvédelmi és egyéb megfontolásokkal.

Az áruk szabad mozgásával kapcsolatban a Bíróság megállapítja, hogy a vitatott intézkedések akadályozhatják a más tagállamokból származó termékek német piacra való belépését. Azon infrastruktúra-használati díj ugyanis, amely valóban csupán az ezen árukat szállító járműveket terheli, megnövelheti a szállítási költségeket, és ezért az említett termékek árát, befolyásolva azok versenyképességét.

A szolgáltatásnyújtás szabadságát illetően a Bíróság kimondja, hogy a vitatott intézkedések akadályozhatják a szolgáltatások más tagállamból származó nyújtóinak és igénybevevőinek a német piacra való belépését. Az infrastruktúra-használati díj ugyanis a gépjárműadó-mentesség miatt vagy növelheti az e szolgáltatásnyújtók által Németországban nyújtott szolgáltatások költségét, vagy pedig megemelheti azt a költséget, amelyet a szolgáltatások ezen igénybevevőinek a Németországba, a szolgáltatás ottani igénybevételeért való utazás jelent.

Ugyanakkor Ausztria állításával ellentétben a Bíróság megállapítja, hogy az infrastruktúra-használati díj szabályozási és alkalmazási módja nem hátrányosan megkülönböztető jellegű. E körben a szűrőpróbaszerű ellenőrzésekről, az érintett járművel való továbbutazás esetleges tilalmáról, az infrastruktúra-használati díj utólagos beszedéséről, adott esetben bírság kiszabásáról és biztosíték fizetéséről van szó.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106